

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 4

September 2007

*„Každý kríž, ktorý ťa nájde, znášaj trpezlivo a z lásky k Bohu.
V tom je veľká, ale málo chápaná pravda o duchovnom živote.“*

Sv. František Saleský

„NAD NAMI MATKA BDIE

a ona nám povie, čo máme robiť, ako žiť, ako nebo nestratiť.“

To sú slová jednej z piesní, ktorú počuť z úst mladých ľudí počas mariánskych pútí. Pán Ježiš chcel, aby jeho Matka bola aj našou. Viac krát ju dal do pozornosti ako náš vzor, ktorý treba nasledovať a počúvať jej materinský hlas.

V minulom čísle ste určite ľahko vyriešili tajničku a nielen z nej viete, že PRÍRODA JE KRÁSNA!

Verím, že sa vám podarilo aspoň občas „zasvietiť“ ako slniečko. Teraz je tu čas návratu do školských lavíc, čas povinností, čas nových príležitostí ukázať silu svojej viery. Na to je však potrebná spolupráca s Božou milosťou.

Práve to sa najlepšie naučíme od Panny Márie, veď ona bola - MILOSTI PLNÁ. September nám ponúka hneď tri príležitosti na jej oslavu – slávime jej narodenie,

meno a sviatok patrónky Slovenska - Sedembolestnú Pannu Máriu. Aj október nám ponúka získavanie milostí cez krásnu mariánsku modlitbu – ruženec. Pokúste sa zamyslieť nad tajomstvami tejto modlitby. V skratke obsahuje dôležité udalosti zo života Pána Ježiša. Mária sa stala jeho najvernejšou učeníčkou, lebo dokázala Božie slovo počúvať a zachovávať vo svojom srdci. Skúsme to aj my – počúvať a uvažovať, nevypustiť myšlienku nedeľného evanjelia hneď pri východe z kostola, ale žiť z nej a s ňou do ďalšej svätej omše.

A ešte niečo – ako dobre dokážete počúvať skúsime preveriť už nabudúce malým kvízom.

Prajem Vám veľa pekných zážitkov pri spoznávaní krás Božieho slova, ruženca a objavov v živote viery.

AKR.

Spomienky na leto

Už len v spomienkach sa mnohí z nás vracajú do dní strávených v prírode na prechádzkach, či túrach.

Pár chvíľ strávených pri brehu horského potoka, alebo rieky prináša osvieženie, posilu i upokojenie.

Pohľad do vln môže však priniesť aj poučenie. Zamyslime sa so starým čínskym učiteľom, čomu sa môžeme od nej učiť. Voda nás učí, ako máme správne žiť.

- Kam tečie, prináša život a ostáva vo všetkom, kde je potrebná. To je láskavosť a štedrosť.

- Prechádza rovnako krajinou rovnou aj hornatou. Nedáva prednosť ani jednej, ani druhej. To je spravodlivosť.

- Bez otáľania pokrýva aj strmé steny v nebezpečných horských údoliach a hĺbkach. To je odvážnosť a statočnosť.

- Jej rovnomernosť a úhľadnosť na povrchu často ukrýva obraz hĺbky. To je múdrosť.

- Prekážky, ktoré jej prekážajú v toku, obchádza. To je znášanlivosť.

- Jej sila je však deň i noc v činnosti. Neustále pôsobí na prekážku, kým ju neodstráni. To je vytrvalosť.

- Aj keď často mení smer svojej cesty, akoby sa vzdalovala od cieľa, predsa nikdy nestratí z očí svoj večný cieľ – more. To je cieľavedomosť.

- Kedykoľvek sa znečistí, aj keď nie svojou vinou, usiluje sa neustále o očistenie, aby mohla byť užitočná iným. To je sila, ktorú vždy znova obnovuje.

Je toho oveľa viac, čím sa nám prihovára tečúca voda – symbol života. Započúvajte sa do jej múdreho hlasu.

Zdroj: Myšlienky z éteru V. Judák

Účastníčky púte pred bazilikou,
ktorá bola v roku 1906 povýšená na
BAZILIKU MINOR

Poznáme svoj kostol?

Omnia instaurare in Christo!“
Všetko obnoviť v Kristovi - heslo, ktoré si zvolil Jozef Sarto, keď 4. augusta 1903 konkláve veľkou väčšinou hlasovalo za benátskeho patriarchu a zvolili ho za pápeža. „Prijímaš voľbu, ktorou sa podľa kanonického práva stávaš pápežom? Prijímam to ako kríž.“ bola odpoveď pápeža Pia X. ktorý je zobrazený na strope nášho kostola.

Sv. Pius X.

Jozef Giuseppe Sarto sa narodil 2. júna 1835 v rodine poštára v Riese pri Benátkach. Malý Beppo, ako ho väčšinou volali, rástol pre radosť rodičov i miestneho kňaza, ktorému často ministroval. Ako 11 ročný začal chodiť do latinskej školy v Castelfranco, potom do kňazského seminára v Padove kde dokončil gymnázium a začal študovať filozofiu a teológiu. V roku 1858 bol v Castelfranco vysvätený za kňaza. Zastával rad pastoračných postavení v treviánskej dieceze a mal veľký záujem o náboženský, vzdelanostný a sociálny život ľudu.

Ako päťdesiatročný bol vymenovaný za biskupa v Mantove. O jeho skromnosti, ale i s humorom vnímaných vážnych situáciách svedčí jeho odpoveď, keď bol menovaný za biskupa „Starý dedinský farár sa nehodí za biskupa“. A neskôr, keď sa ho úradne pýtali, či chce prijať v Benátkach miesto patriarchu, odpovedal telegraficky „To mi ešte chýbalo.“ podpis Sarto. Napriek tomu ho pápež Lev XIII. v roku 1893 vymenoval za kardinála a benátskeho patriarchu. Hneď, ako sa na novom poste upevnil, začal riešiť otázky katechézy, udeľovania sviatostí, využívania gregoriánskeho chorálu a zmiernenie chudoby.

Po smrti pápeža Leva XIII. 20. júla 1903 sa kardináli pripravovali na nové konkláve, aby si zvolili novú hlavu Cirkvi. Aj kardinál Sarto sa pripravoval na cestu do Ríma. Z peňazí, ktoré mu darovali dobrí ľudia, si kúpil spiatočný lístok a svojim veriacim povedal „...veď ja sa rýchlo vrátim...Prídem do Benátok živý, alebo mŕtvý.“

Tento sľub „splnil“ až v roku 1954, keď pri svätorečení bolo jeho neporušené telo prevezené na niekoľko dní do Benátok. Bol to triumfálny návrat, ako by sa milovaný patriarcha vracal živý do svojich Benátok.

Prvoradou úlohou Pia X. bolo šíriť medzi veriacimi úctu k Eucharistii, najmä častým sv. prijímaním spojeným so sv. spoveďou. V tom čase mladí ľudia pristupovali ku sv. prijímaniu zväčša po birmovke. Pius X. zmenil toto pravidlo a deti môžu pristupovať k sv. prijímaniu od 7. rokov života, keď už dokážu rozlíšiť obyčajný chlieb od eucharistického. Podnikal kroky na pozdvihnutie duchovnej a mravnej úrovne kleru a jeho pastoračnej činnosti. V slúžení sv. omše uplatňoval toto odporúčanie „Kňaz Boží, slúž túto omšu, ako by to bola tvoja prvá omša, akoby to bola tvoja posledná omša, akoby to bola tvoja jediná omša“ Nariadil konať duchovné cvičenie každý tretí rok a obnovil liturgický spev. Jeho

významným činom bolo potlačenie tzv. modernizmu.

Pápež Pius X. zomrel na začiatku prvej svetovej vojny, ktorú predvídal, a ktorú sa márne pokúšal odvrátiť. Tento pápež si uchoval prostotu dedinského kňaza, bol milovaný od samého začiatku svojej kňazskej dráhy, rozumel ľudu a ľud jemu. Preto jeho vyhlásenie za blahoslaveného /3.6.1951/ a za svätého /29.5.1954/ bolo želaním všetkých, ktorí ho poznali. Na jeho sarkofágu je nápis:

PÁPEŽ PIUS X.

CHUDOBNÝ A BOHATÝ,

TICHÝ A POKORNÝ SRDCOM,

MOCNÝ OBHAJCA KATOLÍCKEJ CIRKVI

SNAŽIACI SA VŠETKO OBNOVIŤ V KRISTOVI

ZBOŽNE ZOSNUL 20.AUGUSTA

ROKU PÁNA 1914

Zdroj: Dejiny mojej Cirkvi V.Judák

Blíiaci oheň W. Hunermann

Spracovala: M. Bušiková

Púť – cesta za Bohom.

Obdobie prázdnin a dovolení, ktoré je už za nami, nám dalo mnohé príležitosti navštíviť nové miesta, či pobudnúť na miestach, ktoré dôverne poznáme. Mnohí z nás súkromne, alebo s cestovnými kancelármi sa rozbiehali do rôznych častí našej vlasti, ale aj za hranice. Značná časť cestujúcich sa nevydáva na cestu len pre poznanie nových miest, či za oddychom, ale snahou mnohých je navštíviť milostivé pútnické miesta.

Cez Európu sa tiahla od začiatku kresťanstva hustá sieť dôležitých pútnických ciest, na ktorých putovali kresťania z východu na západ a zo severu

na juh: do Ríma k hrobom apoštolov Petra a Pavla, alebo do Palestíny k miestam života a smrti Pána Ježiša, alebo k najkrajšiemu miestu Európy do Santiaga de Compostela k hrobu apoštola Jakuba Staršieho. Aj prostredníctvom modlitieb týchto nikdy sa nekončiacich pútí sa stala Európa kresťanským Západom.

Púte nemôžeme zaradiť medzi „turizmus“. Sú niečo celkom iné ako cestovanie a prehliadky historických a umelecky zaujímavých miest. Na pútnických miestach sám Pán Boh dáva svoje znamenie. Sú to „kľúčové miesta“ milosti Božej, na ktorých sa stali hmatateľné zázraky a ešte stále dejú. Sú

miestami stretnutia Boha a človeka, sú to kontaktné body, ktoré označil sám Boh.

Aj dejiny starozákonného Božieho ľudu sú dejinami putovania, ktoré sa neustále obnovujú v povinnej púti dospelých Izraelitov do Jeruzalema. Aj 12 ročný Ježiš sa zaradil medzi pútnikov /porovnaj : Lk 2, 41-53 / Púte vymaňujú jednotlivého kresťana zo svojej samoty. V spoločenstve prežíva vieru intenzívnejšie, a tak sa púť stáva pre neho útechou a posilou jeho kresťanskej existencie. Aj keby pútnici neboli vyslyšaní vo svojich starostiach a utrpeniach, vracajú sa z týchto miest s vnútorným svetlom milosti a priateľstva s Bohom a ľuďmi.

DETSKÁ RUBRIKA

Mariazell – stretnutie stredoeuropskej mládeže

Keď som dostala príležitosť sprevádzať skupinu mládeže z našej farnosti na púť do Mariazellu, prijala som to s radosťou, ale i s pocitom veľkej zodpovednosti. Ale s „požehnaním pútnikom“, ktoré nám udelil náš dôstojný pán farár pred sv. omšou v Behnciach, sme s dôverou v ochranu Panny Márie vykročili 12. augusta do cieľa našej cesty.

Podľa tradície bol Mariazell založený 21. decembra 1157. Nápis nad hlavným vchodom s letopočtom 1200 do svedčuje, že tento rok môžeme pokladať za začiatok stavby románskej kaplnky. Legenda spomína nasledovnú históriu založenia Mariazellu. Opäť Otker z benediktínskeho kláštora St. Lambrecht poslal v roku 1157 mnícha menom Magnus do okolia dnešného Mariazellu, ktoré bolo vlastníctvom kláštora. Na cestu si zobral sochu Panny Márie vyrezanej z lipového dreva. Večer 21. decembra mu cestu zahatal balvan. Magnus, hľadajúc pomoc sa obrátil na Matku Božiu. Vtom sa skala rozštíepila a uvoľnila mu cestu. Keď mních dorazil do cieľa, postavil sochu na peň a začal stavať celu, ktorá slúžila ako kaplnka i jeho príbytok. Mária v cele dala teda meno tomuto miestu.

Púť mládeže, ktorá sa konala 12.-15. augusta sa zúčastnilo okolo 3.000 mladých ľudí z 8 krajín Strednej Európy. Program stretnutia bol veľmi náročný. Denne bolo sto akcií - prednášky, rozhovory, stretnutia, rôzne iné aktivity, z ktorých sme mali možnosť si vybrať podľa nášho záujmu jednu dopoludnia a jednu odpoľudnia. V San Sebastiane, v stanovom tábore boli zase vytvorené miesta pre stíšenie sa - miesto ticha, duchovnú obnovu a adoráciu, kde poklona k Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej bola 24 hodín denne. Kňazi z rôznych krajín boli k dispozícii pre prítomných na rozhovory a sv. spoveď denne od 8.30 do 19.30 hod. Okrem toho spoločné

ranné chvály, počas dňa sv. omša v tábore a večer procesia svetla, sv. omša pred bazilikou a slávnostné privítanie, na ktorom sa prítomným prihovoral Dr. Egon Kapellari diecézny biskup v Grac-Seckau a spolková ministerka pre zdravie, rodinu a mládež Dr. Andrea Kdolsky. Slávnostné privítanie v nedeľu bolo ukončené koncertom, ktorý trval do neskorých nočných hodín.

V stredu, vyvrcholením stretnutia mládeže, bola slávnostná sv. omša k sviatku Nanebovzatia Panny Márie na námestí pred bazilikou. Na záver prostredníctvom obrazovky pozdravil Svätý Otec Benedikt XVI. mariazellské stretnutie a požehnal pútnikov pred cestou do svojich domovov.

12. august 2007 - deň, keď sme s požehnaním vdp. farára L. Havrana odchádzali na cestu do Mariazellu

Zmysel púte

Púť nie je len niečo, čo sa opäť vracia, ale vždy je špeciálnym výrazom kresťanov a celej Cirkvi, ktorá je božím ľudom na ceste. Pútnik by chcel nájsť u Boha ohlas a robí tak nielen s vyznaním na perách, ale svojím celým bytím, aj „nohami“. Stopy tejto viery sa aj v Mariazelli hlboko vtláčili. V priebehu roka sem prichádza viac ako milión pútnikov zo všetkých krajín Európy a nielen Európy. Reč viery, radosti a

starosti ľudí sa tu zviditeľnila.

Niekoľko zaujímavostí z Mariazellu

...motto stretnutia- AUFBRECHEN –je v nemeckom origináli slovo mnohostranného významu: Ľudia sa vydávajú na cestu, aby putovali, aby sa vrátili späť, aby niečo hľadali: lásku, spoločenstvo, zmysel života, lepšiu budúcnosť, Boha ...

...za každý kilometer, ktorý prešiel účastník na ceste do Mariazellu platili firmy z Rakúska 0,25 Eura, na podporu vzdelávacieho centra v Kosove ...

...okrem duchovných akcií bola možnosť zúčastniť sa: filmovania, fotografovania, nácviku tancov – klasický, jazzový, hip-hop, brazílsky, rap, africký, braekdance, bojové umenie. K dispozícii bola stena na lezenie, beh v teréne, volejbal, futbal, historické spoznávanie Mariazellu, tvorba gombíkov a odznakov, maľovanie tričiek aj oltárnych plachiet, lesný šach - kde hracie pole bol les a figúrky účastníci stretnutia, rozhovory o AIDS a iné témy...

... nakoľko mládežnícke stretnutie bolo „postavené“ na dobrovoľníkoch, aj z našej skupiny sa štyri dievčatá prihlásili na službu v jedálni a dve dievčatá sa aktívne zapojili do bohoslužieb – čítanie Božieho slova a modlenie počas procesie svetla.

Poučenie do budúcnosti?

Vyzývať mládež, aj chlapcov, aby sa vo väčšom počte zúčastňovali podobných podujatí, kde sa rozdelia do skupín po 2-3, aby sa mohli zúčastniť viacerých akcií a potom si vymieňať skúsenosti. Alebo sa chlapci z našej farnosti zlakli spacákov, karimatiek, či bojových podmienok vo vojenských stanoch? Osem dievčat to bez problémov zvládlo, napriek studeným nociam a horúcim dňom, keď sme skonštatovali, že „čo bolo cez deň v ruksaku, to bolo v noci v spacáku“, lebo bežné bolo troj a štvorvrstvové oblečenie v noci.

Podakovanie.

Ďakujeme nemenovanému darcovi za finančný príspevok, A. Sigetovej za zorganizovanie púte, J. Šugrovi, R. Bušíkovi a V. Beňovi, za dopravu pútnikov do Leopoldova a späť.

M.B.

Čriepky z mladosti – 12.časť

Moje spomienky budú pokračovaním na pútnické miesta, tak známe a bohato navštevované. Prvou bude cesta ešte za doby už pominulej do Juhoslávie. Bol čas horúceho leta. Dostala sa nám ponuka spoucestujúcich autom na oddych k moru a návštevu Medžugoria, ktoré v tých časoch bol významný duchovný fenomén. Vyštartovali sme po rannej svätej omši. Po naložení potrebných vecí a potraviny na dva dni nastala modlitba: „Pod tvoju ochranu...“ Cesta viedla na juh, kde už bola žatva. Prvá zastávka

bola v Maďarsku v čase poludňajšej modlitby „Anjel Pána“. Cesta viedla v horúcom počasi na juh. Podvečer sme prišli do mesta ohláseného nocľahu. Čas bol pokročilý, a tak iste z bezpečnostných dôvodov sme dostali z poschodia zamietavý signál. Tak sme prenocovali za mestom na parkovisku schúlení v našom aute. Ráno sme boli skoro na svätej omši. Po skromných raňajkách nás viedla cesta hornatou krajinou na

juh. Čas obeda nás zastihol v Sarajeve. Náročná cesta nás doviedla do cieľa až večer. Tu sme si užívali slnko, vodu a pohodu. Podvečer sme sa náhlili do chrámu na svätú omšu – veľká skromnosť, betón, kamenie a hŕstka ľudí. V nedeľu sme navštívili Medžugorie, kde bola svätá omša v preplnenom chráme. Slovenskú svätú omšu slávili dvaja kňazi, Slováci, v bočnej kaplnke, pre asi 30 prítomných. Dosť skoro sme sa vybrali ku krížu na horu s modlitbou krížovej cesty. Tu sme zažili tvrdý zážitok – horúčava a bez vody. Popoludní sme sa modlili svätý ruženec so spevmi „Venite adoremus...“. Potom nasledovala svätá omša a spovedanie v rôznych jazykoch. Neskorý návrat na stanovište, osvieženie v mori a prevzácny spánok. Neskôr sme putovali do Dubrovníka. Vzácnosťou bol aj vtedy dúšok vody.

Cesta domov ubiehala akosi rýchlejšie. Nocovali sme ako náhodní pocestní v skromnej fare, na podlahe, v dvorane. Príchod na Slovensko bol pre nás veľmi vzácny.

-om

Správy zo života farnosti

- napriek dovolenkovému a prázdninovému obdobiu, sa deti modlili posvätný ruženec každú sobotu pred sv. omšou
- ani naše animátorky nezaháľali a organizovali stretká, na ktorých vládne porozumenie a priateľská atmosféra, nechýbali hry, spev, zábava ale i duchovné myšlienky a zamyslenia.

- 6. – 8. augusta sa púte do Čenstochovej a Krakova zúčastnilo 9 pútnikov z našej farnosti

- 12. -15. augusta sa deväť členná skupina zúčastnila stredoeurópskeho stretnutia mládeže, ktoré sa konalo v Rakúsku. Pútnické mesto Mariazell tak „omladlo“

Ospravedlnenie.

V minulom čísle prílohy RN pri fotografii osemdesiatnikov nebolo uvedené meno p. Petra Ondrejku, rodáka zo Bziniec. Touto cestou sa jemu i jeho príbuzným ospravedľujem.

o tri tisíc účastníkov z 8 štátov Európy.

- 7.septembra, sa začal „cyklus“ deväť prvých piatkov, kedy deti pristupujú k sv. prijímaniu každý prvý piatok nasledujúci za sebou po dobu deviatich mesiacov.

- 11.septembra bola prvá detská svätá omša v školskom roku 2007/2008 na ktorej sme v modlitbách prosili o dary Ducha Svätého pre žiakov a študentov.

Farská knižnica informuje:

Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na obecnom úrade v Radošine sú: Streda od 13. hod. do 16. hod.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU

MODLITBY

OKTÓBER:

Všeobecný: Aby kresťania, ktorí žijú v postavení menšiny, mali silu a odvahu žiť svoju vieru a vytrvalo vydávať o nej svedectvo.

Misijný: Aby sa slávením Svetového misijného dňa prispelo k podnieteniu čoraz väčšieho misijného uvedomenia všetkých pokrstených.

Úmysel KBS: Úmysel KBS: Aby sme si zamilovali modlitbu posvätného ruženca prostredníctvom ktorej nám Panna Mária veľa pomáha.

NOVEMBER:

Všeobecný: Aby všetci, ktorí sa venujú výskumu v oblasti medicíny, a všetci, ktorí sa zúčastňujú legislatívnych aktivít, mali hlboký rešpekt voči ľudskému životu od jeho začiatku po jeho prirodzený koniec.

Misijný: Aby sa na Kórejskom polostrove vzťahoval duch zmierenia a pokoja.

Úmysel KBS: Aby sme nezabúdali na tých, ktorí nás predišli do večnosti a pomáhali im modlitbami a dobrými skutkami vyslobodiť sa z očistca.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine v pondelok a utorok od 16,30 – 18,00 h, v piatok od 8,00 – 9,00 h a od 15,00 – 16,30 h,

v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 h a od 16,30 – 18,00 h,

v Bzinciach vo štvrtok od 16,30 – 18,00 h.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8,00 – 18,00 h

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne alebo telefonicky.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. iných sviatostí, trvá dva roky.

OKTÓBER

7.	Výročie posviacky chrámu v Behynciach	SLÁVNOSŤ
18.	Sv. Lukáša, evanjelistu	Sviatok

NOVEMBER

2.	Spomienka na všetkých verných zosnulých	
9.	Výročie posviacky Lateránskej baziliky	Sviatok
25.	Krista Kráľa	SLÁVNOSŤ
30.	Sv. Ondreja, apoštola	Sviatok